

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

VI. (XXII.) ÉVFOLYAM, 44. SZÁM 2011. NOVEMBER 5.

200 FORINT

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

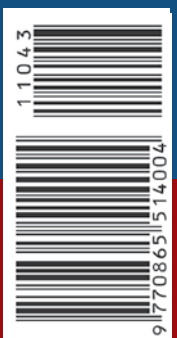
1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 06(30)307-1166

HIT, REMÉNY, MUNKANÉLKÜLISÉG

A kormány bújtatott tandíjat vezet be, röghöz köti a diplomásokat,
miközben nem biztosít itthon munkahelyeket.

Nemzeti jelszavai álságosak, a fiatalokat külföldre kényszeríti.

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

EURÓPÁBAN HÁNYAN FOGNAK MEGHALNI?

A NATO főtitkára a héten ünnepélyesen bejelentette, hogy október 31-én véget ér a NATO akciója Líbiában. A Unified Protector névre hallgató kis kaland a főtitkár szerint a „NATO történetének legsikeresebb akciója”. Viccelődhetnének ezen a kijelentésen, de jobb, ha komolyan vesszük. Miről is van szó? Az első akadály, amit a NATO-nak le kellett küzdenie, az ENSZ engedély beszerzése volt. Manapság ez egyre nehezebb, de a líbiai ügyben meglepő módon sem Oroszország, sem Kína nem emelt vétót. Úgyhogy a NATO ENSZ-papírral a zsebében bombázott. A másik nagy kérdés az volt, hogy ki bombázzon? Az amerikaiak egyedül is meg tudták volna csinálni, de rábízták az angolokra és a franciákra. Részben azért, hogy az angol és francia tőkés kormány a hadi sikerekkel levezesse a saját országaikban is gyarapodó társadalmi feszültséget. Mondván, hogy ki törődik a munkanélküliséggel, a nyugdíjkezdmények megvonásával, ha a szeretett haza katonai sikereket ér el! De volt itt más szempont is: a NATO más országainak is kell gyakorlat, a harci tapasztalat. Ez eleinte nehezen ment, volt repülő, amelyik el sem indult, volt, amely nem oda dobta a bombát, ahova kellett volna. Na ja, megcsúsz. De végül leegyszerűsítették a feladatot, bombáztak mindent, ami mozgott. A NATO európai erői végül is harci tapasztalatra tettek szert, ami jól jöhet hamarosan. A háború harmadik nagy tapasztalata az, hogy hogyan lehet a semmiből néhány hónap

alatt új politikai rendszert kreálni. Líbia fontos volt a NATO-nak önmagában is. De még fontosabb volt a tapasztalatszerzés szempontjából. A nagy háborúkat mindig megelőzik a kis méretű, tapasztalatszerző háborúk. Az első világháborút a balkáni háborúkban „gyakorolták be”. A második világháborút három évvel előzte meg a spanyol polgárháború... Rászánja-e magát a NATO új háborúra? Az európai válság nem készíti-e az EU-t és a NATO-t arra, hogy háborúval vezesse le a görögországihoz hasonló, forradalommal fenyegető társadalmi konfliktusokat? Meddig megy el a NATO, ha a kapitalizmus megmentése a tét? Ha Jugoszláviát megtámadták, Belaruszt nem lehet megtámadni? Mit mondasz? Hogy egy európai háború sok áldozattal járna? Szerinted számít ez a NATO-nak? A NATO eddigi legsikeresebbnek kikiáltott líbiai akciója 60 ezer líbiai ember életébe került. Európában hányan fognak meghalni?

VAN ALTERNATÍVA! VAN MÁS ÚT!

Az Érdi Lap szeptember 22-i számában K. Patakfalvy tollából jelent meg meghökkenítő írás „Új kommunista kiáltvány” címmel. „Emberek, vigyázzatok!” – e szavakkal óvja a szerző a gyanútlan érdi olvasókat a „gaz” kommunistáktól. Csak azért hozom szóba, mert manapság egyre többen „kommunistáznak”, és igyekeznek egy kalap alá venni a Munkáspártot és az MSZP-t. Nos, mindjárt szögezzünk le valamit! Az MSZP és a Munkáspárt két különböző párt. Az MSZP szereti a tőkés rendszert, mi nem szeretjük. Az MSZP – persze

másokkal együtt – eladta az országot, mi harcoltunk az ellen, hogy minden külföldi kézbe kerüljön. Az MSZP egyes vezetői meggazdagodtak, a Munkáspárt vezetői között egyetlen gazdag ember sincs. Az MSZP ellenezte a külföldi magyarok kettős állampolgárságát, mi nem emeltünk ellene kifogást. Az MSZP története tele van botrányos ügyekkel, a Munkáspárt nem lopott, nem csalt, nem korrumpálódott.

Nekünk nem tetszik a tőkés rendszer, mert a pénzről szól és nem az emberről. Nem tetszik a kapitalizmus, mert magára hagyja azt, aki önhibáján kívül elveszítette munkáját. Nem törődik azzal, akiket a svájci frank-kölcsönökkel a bankok becsaptak, és most elárverezik a házukat. Ilyen rendszerben nem jó élni. Meg akarjuk változtatni, és olyan társadalmat teremteni helyébe, amelyben az emberek többségének jó élni. Nagyjából ennyit jelent kommunistának lenni. Nem többet, de nem is kevesebbet.

A csúsztatás persze nem véletlen. Tőkés ellenfeleink nagyon szeretnék a kapitalizmus letéteményesének a Fideszt kiadni. A tőkés rendszer azonban nem 2010-ben kezdődött, hanem 1989-90-ben. Az MDF, az MSZP, a Fidesz, a KDNP és a többi volt vagy jelenlegi parlamenti párt egyaránt felelős azért, ami itt történt az elmúlt húsz évben.

A csúsztatás igazi célja azonban nem ez. Azt a látszatot kívánják kelteni, hogy a mostani tőkés rendszer – élén a mostani kormánnyal – vágyaink netovábbja. Nem érdemes más alternatívát keresni, mert nincs.

Most tessék figyelni!

Van más alternatíva! Van más út!

Nem kell belenyugodni abba, hogy a bankok elveszik a pénzünket. Nem kell öngyilkosságba menekülni a kilakoltatás elől. Nem kell elhagyni a szülőföldünket a jobb élet reményében. Az alternatíva, a más út egy tisztességes, emberi társadalom, a közösségi társadalom.

Ennek programja pedig a Munkáspárt új programja.

HÉTBŐL-HÉT

MIT GONDOL A MUNKÁSPÁRT?

RÖVID HÍREK – RÖVID KOMMENTÁROK

1. A csepeli MSZP szerint az önkormányzat állításával ellentétben nem 81, hanem 78,5 millió forint jutalmat vett fel az előző kerületi vezetés nyolc év alatt, amelyben a jubileumi jutalmak is benne vannak.

Munkáspárt: Micsoda különbség! Jogos is lenne a vita, ha arról beszélnének, hogy a kerületben éhez, fáz, nyomorgó embereknek szánt vagyonból elsikkasztottak-e 2,5 millió forintot, vagy sem. De nem, rájuk senki nem gondol. Sőt, az sem merül fel, hogy egy végletekig eladósodott önkormányzatnak honnan jutott évente úgy tízmilliója, hogy jutalmakat osszon. Hányaknak? Miért is? S mennyibe került volna fejleszteni a kerületi mentőszolgálatot, hogy Kolonics Györgyöt megmentsék?

2. Csoportos leépítést hozott a chipsadó: megkezdődtek az elbocsátások a népegészségügyi termékdíj által leginkább érintett édesiparban. A Bonbonetti Kft. a napokban csoportos létszámleépítést jelentett be a munkaügyi központnál.

Munkáspárt: Matolcsy György gazdasági miniszternek bizonyosan igaza van. Az adóemelések jót tesznek a gazdaságnak, javítják a munkahelyteremtés esélyeit, serkentik a fogyasztást és a termelést. Már csak azt nem értjük, hogy hogyan működhet ebben a rendszerben jobban az alapvető élelmiszerekre 0 százalékos kivető Nagy-Britannia, vagy az 5 százalékos adón „ketyegő” Ausztria, Szlovákia, és még sokan mások...

3. A hétfő reggeli kereskedésben újabb két és fél éves mélypontra járt a forint, megközelítve az euróval szemben a 305-ös szintet is. Utoljára 2009 tavaszán járt ilyen mélységekben a forint, akkor az azóta is történelmi mélypontot jelentő 317 forintot is ért egy euró.

Munkáspárt: Ne vitatkozzunk! Ahogyan fenti hírünkben is, ismét Matolcsy úrnak kell, hogy igaza legyen. A magyar gazdaság áttöri korlátait, s a költségvetési hiánytól függetlenül – bocsánat, hová is lettek az elsikkasztott nyugdíjpénztári bevételek? – a nemzetközi piacok nagyra értékelik a kormány törekvéseit. Nagyra. Akár 320-350 forintos euróra is...

4. A gázolaj átlagára új csúcsra kerül november elsejével, s eléri a 418 forintot. A társaságok a jövedékiadó-emelést maradéktalanul érvényesíteni fogják az árakban, ugyanúgy, mint korábban az áfa-emelést. A gázolaj jövedéki adója a parlament döntésének értelmében 110,35 forint lesz november 1-jétől a jelenlegi 97,35 forinttal szemben.

Munkáspárt: Végre valamiben ismét az élen járunk! Nálunk magasabb jövedéki adója az üzemanyagnak már nincs a környéken... Alkohol-fogyasztás, öngyilkosság, lélekszámcsökkenés: tényleg ezekben a statisztikákban akarunk vezetni? Mi semmiképp sem!

5. Személyiségi jogi pert indít és az ügyvédi kamara etikai bizottságához fordul Wittner Mária fideszes képviselő, egykori '56-os halálraítélt Dániel Péter ügyvéd Facebookon közzétett gyalázkodó írása miatt.

Munkáspárt: Nem szeretjük Wittner Máriát. Okunk van rá. Azért, amit tett 1956-ban. A tényekért, a tetteiért. De az, amit Dániel Péter művelt, szégyenletes, ostoba és embertelen. Hamis kép alapján prostituáltat és gyilkost kiáltani, majd a tények alapján is pökhendien kitartani a gyalázkodás mellett – nos, ez megmagyarázza, hogy Dániel Péter miért mutatkozik rendre Gyurcsány Ferenc kíséretében. Ahogyan Gyurcsánytól, az MSZP-től, tőle is szigorúan elhatárolódunk.

6. Speciálisan felszerelt, barátságos gyermekkihallgató szobák kialakítását és a hatóság képviselőinek célirányos oktatását szorgalmazza az igazságügyi tárca, mert a kiskorúak nem kapnak megfelelő bánásmódot a rendőrségi, bírósági eljárások során.

Munkáspárt: Remek kezdeményezés! Szüleik, családjuk, barátai biztatták eddig is arra a fiatalokukat, hogy bűncselekményeket kövessenek el, hiszen ők „nem büntethetőek”. S a kölykök meg is tették, mert tudták, nincsenek következmények. Eddig legalább kicsit (talán) megijedtek egy-egy szigorúbb rendőrtiszt láttán (ha nem röhögtek az arcukba) – most már szigorúság sem jöhet, csak a „fejsimi”. Bizonyosan értékes tagjaivá válnak a társadalomnak...

7. Simor András a korábban tulajdonában álló ciprusi céggel kapcsolatban minden kötelezettségének eleget tett - közölte a Magyar Nemzeti Bank sajtóosztálya hétfőn.

Munkáspárt: Nincs is kétségünk afelől, hogy Simor András eladta off-shore cégének tulajdonjogát. A baj azzal van, hogy ezek a cégek legalisan vittek ki súlyos milliárdokat az országból, a magyar állam engedélyével. Az MNB elnökének ezt nem csak szavakkal, tettekkel is elleneznie kellett volna. S ha már nem: hagynia kellett volna azt a pozíciót...

TANULJ, HOGY SZOLGA LEHESS!

Több mint 600 iskola bezárása, 8000 tanár elbocsátása, bűjtatott tandíj, s a végzős hallgatók ellehetetlenítése, illetve külföldre kényszerítése – az új oktatási koncepció a diák- és pedagógus szervezetek szerint ezzel fog járni, s erre utalnak a kiszivárgott kormányzati dokumentumok is. Mindezt a Fidesz-KDNP kormány álszent nemzetieskedő mázzal önti le.

Nem bocsátanak el tömegesen pedagógusokat, és nem lesznek tömeges iskolabezárások sem – jelentette be Hoffmann Rózsa oktatási államtitkár. A kereszténydemokrata politikus nyilatkozata előtt szivárgott ki: a kormányzati koncepció több mint 600 iskola bezárásával és 8000 pedagógus elbocsátásával számol a következő években. Hoffmann szerint persze ez így nem igaz, hiszen „nincs kitűzött cél, hogy hány tanárt kell esetlegesen elbocsátani”, kalkulációk ugyanakkor vannak, hogy mi várható a későbbiekben a gyermeklétszámok csökkenése következtében. Mivel a kormányzat bevallottan iskolák bezárására készül, az elbocsátások tényként kezelendők. Mint ahogy a tanári állások drasztikus csökkentését vetíti elő a 16 évre csökkentett tankötelezettség, a gimnáziumi férőhelyek tervezett csökkentése és a szakképzés átalakítása. (A tankötelezettség alsó korhatárának leszállítása 2015-ig 73 milliárd forintos

megtakarítást hoz, de emiatt fiatalok ezrei maradnak képzettség nélkül és szakmai tudás nélkül.) S nem utolsó sorban a nemzetgazdasági minisztérium két hónappal ezelőtti hivatalos anyaga több mint 7000 pedagógus elbocsátására számít.

Az oktatási koncepció kiverte a biztosítékot a diákoknál is. Hoffmann

Rózsa menesztését sürgették a hallgatók azon a múlt heti budapesti tüntetésen, amelyen a készülő felsőoktatási törvény, a tervezett hallgatói szerződés és a „bűjtatott” tandíj ellen tiltakoztak.

Nagy Dávid, a Hallgatói Önkormányzatok Országos Konferenciájának (HÖÖK) elnöke a szervezők által mintegy tízezer főre becsült tömeg előtt úgy fogalmazott: másfél év után egyértelműen látjuk, hogy a felsőoktatás háza táján „rossz ácsokra és kőművesekre” bízta a munkát. Ha omlik a vakolat, ha dőlnek a falak, és lassan a fejünkre szakad a tető, nincs más megoldás, új szakembert kell hívni! – mondta a HÖÖK vezetője a Nemzeti Erőforrás Minisztérium épülete előtt tartott demonstráción.

Mint hangsúlyozta, ma olyan oktatáspolitikára és vezetőkre van szükség, akik építeni akarnak a múltra, de nem a múltban, hanem a jelenben élnek, akik a hallgatókra nem szükséges rosszként, hanem partnereként tekintenek a felsőoktatás minőségi megújításában. Akik képesek cselekedni, nyitottak, mert tudatában vannak, hogy a jövőt nem szabad nélkülünk építeni – fogalmazott Nagy Dávid a demonstráción, amely a

KÖTELEZŐ NEMZETIESKEDÉS

A kormány az új oktatási rendszerrel – melyben a fiatalok „magyar gondolkodásúakká” nevelődnek – „új nemzeti középosztályt” kíván megteremteni. Értsd: holnaptól az tartozhat a középosztályba, aki úgy gondolkodik, mint ők. A centralizálásnak ez az egyik mozgórugója. A gondolkodás hovatételéhez – mivel sem a szocializmusból, sem a rendszerváltás utáni liberális múltból nem kíván példát hozni – a régmúltra, Klebelsberg Kunóra, „a magyar történelem 80 évvel ezelőtti példáira” hivatkozik a koncepció. A '45 utáni szellemi fejlődés ilyen módon megvalósuló teljes tagadása előrevetíti, hogy ezen új középosztály iránt nem lesznek túlzott szellemi igényei. A magyarkodó, nemzetieskedő kormány épp csak azt nem árulja el, mire akar majd büszke lenni a világ előtt. Félő, hogy újra – mint az Antall-kormány idején – élre törnek a buta, szűk látókörű, intoleráns emberek. Magától értetődő természetességgel beszél a koncepció a középosztályba való felzárkózásról, mint életcélról, ahelyett, hogy a szegénység teljes felszámolását tűzné ki az oktatás feladatául.

Kicsi, gyere velem rózsát szedni című slágerrel, majd a Himnusz elénekelésével vette kezdetét.

A HÖÖK elnöke beszélt arról is, azért jöttek a minisztérium elé, hogy végre az ott dolgozók is meghallják, ebből elég volt. Rámutatott, az önköltség bevezetése zsákutca, nem szolgálja a nemzet felemelkedését, szerinte téved, aki azt gondolja, hogy el akarják hagyni Magyarországot.

„Nem leláncolni kell minket, hanem lehetőséget adni arra, hogy szülőföldünkön maradhassunk” – fogalmazott a majdani hallgatói szerződésekre utalva, amelyek az ingyenes oktatást bizonyos idejű magyarországi munkavállaláshoz kötnék. Azt diákvezetők is elismerik, hogy ha valakinek a taníttatásába sok-sok millió forintot fektet az állam, joggal várhatja el a társadalom, hogy munkájukkal adjanak vissza valamit az őket támogató közösségnek. Ugyanakkor mindez irreális, amikor jelenleg tíz végzős egyetemistából és főiskolásból legfeljebb 3-4 tud szakterületén elhelyezkedni idehaza. Az pedig, hogy az oktatás költségeit éppen külföldi munkavállalásból fizesse vissza valaki, éppen hogy az ország elhagyására ösztönöz.

Papp Magor, a Magyar Rezidens Szövetség elnöke a fiatal orvosok támogatását tolmácsolta a minőségi felsőoktatásért folytatott harcban. Mint mondta: fontos, hogy közösen határozzák meg, milyen keretek között szeretnének élni, tanulni. Nem csak élhető magyar egészségügyre, hanem élhető felsőoktatásra van szükség – hangsúlyozta.

A demonstrációra az ország szinte minden pontjáról érkeztek hallgatók, akiket egy-egy szál rózsával vártak a szervezők. A tömeg a Szalay utcát végig betöltötte, egészen a Néprajzi Múzeum hátsójáig érték a résztvevők.

A diákok transzparenssein egyebek között a „Mindenhol jó, de legjobb itthon”; „Fizetett rabsággá váljon a felsőoktatás?”; „Életpályát, ne röghöz kötést”; „Ne hallgass, hallgató!”; „Felsőoktatás: több száz évet megélt, de egy pillanat alatt végzett vele egy gyilkos rózsza tövise” felirat volt olvasható.

A tüntetés végén a hallgatók egy, a színpad közepén elhelyezett koporsóval jelképesen búcsút vettek a felsőoktatástól. A koporsónál az egyes intézmények képviselői helyeztek el koszorút. ■

MUNKÁSPÁRT AZ OKTATÁSRÓL

1. A közoktatás állami feladat, célja a társadalom tudásának átörökítése. Nem tehető ki sem rövid távú pénzügyi érdekeknek, sem politikai csatározásoknak.
2. Az állam feladata, hogy az oktatás segítségével felszámolja a társadalom szellemi és gazdasági kettészakadását, a társadalom minden tagját tanulásra, gondolkodásra ösztönözze, és biztosítsa ennek lehetőségét.
3. Az állam feladata, hogy oktatáspolitikájával Magyarországot a világ szellemi élvonalába segítse. Ezért mindenekelőtt biztosítania kell, hogy ami már az emberiség birtokában lévő tudás, azt a magyar iskolarendszerben tanuló gyerekek is elsajátíthassák.
4. A közoktatás centralizálása nem járhat a pillanatnyi hatalmon lévő erő sajátos látásmódjának a felnövekvő generációra való rákényszerítésével. A hatalmon lévő politikai erőnek (is) tudomásul kell vennie, hogy az emberek szabadon gondolkoznak és alkotnak véleményt a világ dolgairól.
5. Az állam biztosítsa az oktatás világnézetének szabad megválasztását minden egyes tanuló számára. A Munkáspárt úgy gondolja, hogy az egyházak a saját tanaik terjesztéséhez igazított iskolákat saját egyházi vagyonukból tartásuk fenn. Az egyházi iskoláknak messzemenően be kell tartaniuk a dolgozók jogait védő összes törvényt.
6. A hatalmon lévő politikai erő nem mondhatja ki, hogy csak a hozzá hasonlóan gondolkodókból álló réteg – „új nemzeti középosztály” – képviselőit vállalkozik. A nemzet sorsának alakulásából felelős hatalmon lévő politikai erő senkit nem rekeszthet ki.
7. Az oktatáspolitikának építenie kell a tanulni vágyó, tehetséges, képességeit sok irányban fejleszteni kívánó fiatalokra. Belőlük, csakis tudásuk alapján kiemelkedve lehet egy országnak szellemi elitje.
8. Az oktatáspolitikának a pedagógustársadalom megbecsülésén kell alapulnia. A pedagógus hivatása a tudás átadása, minden nevelési célt ennek révén, ennek eszközével valósít meg. A Munkáspárt messzemenően támogatja a pedagógustársadalom küzdelmét tekintélye visszaszerzésére és megőrzésére.

MARS KI KÜLFÖLDRE!

A felnőtt társadalom életvitelében egyre csökken az értékteremtő, hasznos munka szerepe, helyette a közvetítői, szolgáltatói, kereskedelmi tevékenység válik tömegessé, amely a legtöbb esetben nem igényel hosszú, következetes, alapos tanulást, felkészülést – egyáltalán: önálló gondolkodást. Előtérbe került a tudás átadása helyett a „kompetenciák” fejlesztése, amely rövid információk, egyszerű szabályok azonnali alkalmazásának képességét jelenti, háttérbe szorul az elmélyedés, a precizitás, az alaposítás, a kitartás. Ettől még persze a kapitalizmusban is szükség van kiművelt, tudós emberekre, de a magyar oktatáspolitikai nem törekszik arra, hogy ezt a réteget magyar fiatalokkal gyarapítsa.

Ehelyett megelégszik azzal, hogy a magyar fiatalokat a kapitalizmus elfogadására nevelje, annak összes körülményeivel együtt. Rendkívül szemléletes példája ennek, hogy az új kormány október végétől november elejéig immár második éve szajkózza egyoldalú történelmi látásmódját a főváros legforgalmasabb villamosjárdóján.

A szocializmusra is igaz volt, hogy a legtehetségesebb tudósok csak külföldön tudtak érvényesülni, ott kaptak teret és elismerést a kutatásaikhoz, ott érték el legnagyobb eredményeiket. De mindannyian a „hátszorból” kerültek oda, a tudós körökben, mint magyarok, jelentős arányban voltak jelen. A szocialista országokban nem volt elhanyagolható az az ösztönzés, amit a fejlett iparú országokba való kijutás lehetősége jelentett abban az esetben, ha valaki különösen okos és tehetséges. Ma már szabad az út bárhová a világban, de ez már nem párosul a tanulás ösztönzésével. Ehelyett azt a biztatást kapja a fiatal: ha akarsz valamit kezdeni magaddal, menj ki külföldre!

A DOLGOZÓ EMBERÉRT ADTÁK ÉLETÜKET

1956 MÁRTÍRJAIRA EMLÉKEZETT A MUNKÁSPÁRT

1956 kommunista mártírjaira emlékeztek a Munkáspárt tagjai, idősek és fiatalok a Fiumei úti temetőben. Ez a számvetés és önvallomás ideje – mondta Fogarasi Zsuzsanna. Az alábbiakban a Munkáspárt alelnökének szavaiból idézünk.

1956. október 30-án a Köztársaság téri pártház megrohanása után Szabó Lajos honvédezzredes lábánál fogva, drótkötéssel felakasztották és agyonkínózták. Asztalos János honvédezzredes szíven döfték, a „forradalmárok” azt üvöltötték, hogy ki kell tépni a szívet. Papp Józsefet és Mező Imrét akkor lötték agyon, mikor fehér zászlóval tárgyalni indultak. Országszerte halállistákat készítettek és festékekkel jelölték meg a kivégzendők házáit.

A Fiumei úti sírkertben, az „56-os Kör” sírjaiban azok nyugszanak, akik fegyvert fogtak a szocializmus védelmében, katonák, akik a Magyar Népköztársaságot védték – esküjükhöz híven – 1956 őszének hideg és sötét napjaiban. Ártatlan magyar emberek, akiket felkoncolt az emberi mivoltából kivetkőzött csűrhe.

Az 50-es években elkövetett súlyos hibák nem adnak felmentést a fehérterrorra, az újnyalis hosszú kések éjszakájára. A bűnösöknek nem lehet, nem szabad megbocsátani, mert a népi hatalomra fogtak fegyvert, és a legbestiálisabb gyilkosságokat hajtották végre. Józanésszel, a történelmi tények ismeretében ezeket az eseményeket nem nevezhetjük forradalomnak, népfelkelésnek sem. Bár úgy nézett ki, hogy annak indul, de halálosztás lett belőle.

Még Donáth Ferenc, Nagy Imre bizalmasa is elismerte 1958-as bírósági tárgyalásán: „Azt, hogy mégis kitarítottunk a kormány álláspontja mellett, lehet magyarázni, de szépíteni nem. Ez Nagy Imrének és társainak a felelőssége is.”

A „forradalmárok” el akarták hitetni, hogy a nép támogatja

őket. A nép azonban félt kimenni az utcára. Inkább éhezve fagyoskodott a tomboló erőszak közepette.

1956 októberének rémálma után a nép újjáépítette lerombolt életét. Iskolákat, üzemeket, kórházakat, lakásokat építettek és álmokat szöttek maguknak, gyermekeiknek, unokáiknak. Egészen 1989-ig.

Ma a hatalom 1956-ot ünnepli. Vessünk számot mi is! Kié

ma a gyár? Kié a kórház? Kié az erdő és a föld? Ki aratja le a búzát, és ki lesz boldog a munka gyümölcsétől? Kit illet a haszon?

A gyár a nagytőkésé, s a föld nagy része nem azé, aki megműveli.

1956 szellemi örökösei gondoskodtak róla, hogy földönfutóvá tegyék a munkásosztályt, s nyomorgóvá a parasztságot.

A szocializmus árulói hazaárulók

is egyben; a tőkés rendszer kiszolgálói bankok és behajtó cégek paradicsomává változtatták a dolgozó nép államát. Megfosztottak bennünket mindattól, amit nagyszüleinktől, szüleinktől örököltünk, s attól is, amit magunknak megtermeltünk.

Huszonkét esztendő telt el az 1989-es ellenforradalom óta. A Fidesz és az MSZP, a parlamenti elit 1989-et '56 folytatásának nevezi. Amit 1956-ban nem tudtak elvenni, attól bő két évtized alatt megfosztották a magyar dolgozókat: a méltóságuktól, a köztulajdontól, s mára már a saját tulajdonuktól is megfosztják mindazokat, akik a bankárdiktatúra áldozataivá váltak. Számukra sincs bocsánat. Az új magyar kapitalizmus haszonlesőit, kizsákmányolóit, árulóit a magyar népnek kell felelősségre vonni törvényes, tiszta eszközökkel!

„Eltársak! Ti, akik itt nyugszotok, már nem láthatjátok 2011 idős és fiatal kommunistáit, de legyetek nyugodtak, pihenjetekek békében! Továbbvisszük a vörös zászlót, igyekszünk méltó módon harcolni, nem hozva szégyent Rátok. Köszönjük, hogy életetekkel hitet tettetek a jövő, a szocializmus mellett, s mi ma erőt meríthetünk bátor kiállásotokból!”

Hogy éljek meg 27 ezer forintból? – kérdezte egy rokkantnyugdíjas a salgótarjáni piacon. Miért kell havi 80 ezer forint helypénzt fizetniük a termelőknek? Miből gazdálkodom ki? – mondta egy őstermelő. Tudja, elnök úr, tojásból meg kenyérből fogy a legtöbb – tette hozzá egy eladó. Az embereknek, különösen hónap végén csak erre van pénzük.

Thürmer Gyula a múlt pénteken látogatott el Nógrád megye központjába. Nincs mit szépíteni, Nógrád a legszegényebb megye – mondta dr. Szabó Sándor, a megyei kormányhivatal vezetője. Már alulmúltuk Borsodot, Szabolcsot. A kormány munkahelyteremtő programja helyes, de Nógrádban még nem érezteti hatását.

A látogatás arra is alkalmat adott, hogy a párt elnöke a Munkáspárt Új Programjának irányelveiről szót váltson az MSZOSZ megyei vezetőivel és több ágazati szakszervezet képviselőjével. Komárom-Esztergom, Jász-Nagykun-Szolnok után Nógrád a harmadik megye, ahol a Munkáspárt képviselői találkoztak az MSZOSZ megyei vezetőivel. Folytatnunk kell a párbeszédet helyi és országos szinten is, mondták a szakszervezetek és a Munkáspárt képviselői egybehangzóan.

EMBEREK KÖZÖTT – NÓGRÁDBAN

Délután a vásártéri lakótelep egy utcáját foglalta le a Munkáspárt. A hangosítón keresztül az egész utca odafigyelhetett a zenei összeállításra, amiben volt klasszikus forradalmi dal és mai rockzene egyaránt. Thürmer Gyula beszédére sokan összejöttek, és még többen hallgatták az ablakokon keresztül. Nagy Attila megyei elnök és a megye más aktivistái jó munkát végeztek.

BÁCSALMÁSON KILÉPTÜNK AZ ELSZIGETELTSÉGBŐL

Kitartó, jó munkával nagyon nehéz körülmények között is lehet eredményt elérni. Talán ez az egyik tanulság, amely levonható a Munkáspárt elnökének múlt heti bácsalmási látogatásából. A másik, amit viszont már a programban résztvevő vállalkozók és közéleti személyiségek mondtak: a Munkáspárt Bácsalmáson kilépett az elszigeteltségből. Kalapos Mária, a KB tagja, megyei elnök többször végigjárta a bácsalmási vállalkozókat: jöjjenek el, hallgassák meg Thürmer Gyulát, beszéljünk együtt a Munkáspárt Új Programjának irányelveiről! A látogatás napján a párt elnöke is felkeresett több vállalkozást, így a BK-Fortis Kft-t, a Káhny Gépgyártó Kft-t és az Oszi-Szoft Kft-t. Arra is jutott idő, hogy a munkáspárti csapat ellátogasson a városi tűzoltóságra, ahol két éve már járt a párt elnöke. Jobban élnek most? – hangzott a kérdés. Nem! – így a tömör és világos válasz. A Fiedler Közösségi Ház is érdekes színtöltő volt a programnak. A meghívott személyiségek nem mindegyike jött el az esti, vacsorával összekötött programvitára, de a többség igen. Különböző pártállású, különböző társadalmi helyzetű emberek jelentek meg, vállalkozók, pedagógusok, szakszervezeti vezetők, sőt a város polgármestere és a képviselőtestület több tagja.

A TŐKE ELLEN A TŐKE ESZKÖZEIVEL

Nagy várakozás előzte meg a Szabó Ervin Akadémia második ülését. Folytatódik-e az első ülés sikere? Megmarad-e a hallgatók érdeklődése? Nos, a második ülés minden várakozást felülmúlt. A Munkáspárt Központi Székházának nagyterme tele volt. Az érdeklődés nem volt véletlen.

Kovács István, az Elnökség tagja olyan témáról beszélt, amiről pártoktatás keretében még soha nem esett szó. Mít jelent a számítógép, az Internet, a mobiltelefon a párt munkájában? Mire lehet használni a technikai vívmányait? Kovács István referátuma után Benyovszky Gábor, a KB tagja, kiváló számítógépes szakember tartott izgalmas korreferátumot. A számítástechnikát a tőke találta ki, de nekünk a tőke fegyverével kell a tőkét legyőzni, figyelmeztettek mindketten. Az Internet megyei felhasználásának tapasztalatait Kalapos Mária, a Munkáspárt Bács-Kiskun megyei elnöke osztotta meg. Karacs Lajosné, a párt alelnöke elmondta, hogy jelentős erőfeszítésekkel sikerült a Szabó Ervin Akadémia munkájához korszerű technikai feltételeket teremteni. Többen hozzájárultak munkájukkal vagy pénzükkel. A párt alelnöke javasolta, hogy Kádár János születésének közelgő 100. évfordulójára indítsunk új pénzügytési akciót.

A jelenlévők kivetítón követhették Thürmer Gyula pártelnök és Hajdú József, a SZEA vezetőjének rögtönzött videóbeszélgetését, amelyet egy ingyenes és könnyen használható program, a Skype segítségével folytattak.

Kovács István írásos anyagát kivonat formában olvasóink az elméleti rovatunkban ismerhetik meg.

AZ INTERNET ÉS MOBILKOMMUNIKÁCIÓ LEHETŐSÉGEI A PÁRTÉPÍTÉSSEN, A PÁRT POLITIKAI MUNKÁJÁBAN

A SZABÓ ERVIN AKADÉMIA KINCSESTÁRÁBÓL

Szabó Ervin Akadémia
Munkáspárt, 2011-2012.

A technika-történelmi visszatekintésben – ami első látásra feleslegesnek tűnhet –, hamar kiderül, hogy a technika vívmányai (számítógép, Internet, telefon, mobiltelefon) mindig a nagytőke érdekeiért fejlődtek.

Két irányvonal figyelhető meg ezen belül is: az egyik az iparosodás, a termelésben lezajló fejlődés, ami bár a munkások „egyszerűbb munkavégzését hivatott megvalósítani”, de ezzel párhuzamosan a technikának köszönhetően elindulnak a nagy létszámú munkahelyi elbocsátások. Manapság már vannak olyan gyárak, ahol néhány tucat ember jelenlétével termelnek meg akkora hasznot, amelyet mondjuk 50-100 évvel ezelőtt ezrek munkájával volt csak lehetséges.

A másik a haditechnika fejlődése, ami szintén a nagytőke érdekeit szolgálja. Mint tudjuk, a háborúk már rég nem vallási vagy etnikai alapon zajlanak. Persze manapság is e mögé rejtik az igazi okot. Viszont a háborúk mindig is a haszonszerzésről szóltak. A XX-XXI. században pedig kifejezetten a természeti kincsek miatt indítanak háborút. A tőke globális terjedésének, a piacteremtésnek „leghumánusabb” háborús formája a kommunikáció. Ennek több irányvonala van. A legrégebbi a rádió, a televízió. Néhány éve azonban elindult egy sokkal hatékonyabb elektronikus háború a telekommunikáción és az Interneten keresztül.

AZ INFORMÁCIÓ HATALOM

Az információ és az információ továbbítására alkalmas eszközök birtoklása, ellenőrzése minden hatalom alapvető törekvése. Korunkban, amikor az információ szerepe megnőtt, ennek meghatározó jelentősége lett. A háborúk nem a csatatereken, hanem a médiában dőlnek el. Az emberek agyát átmoszák, manipulálják, elhitetik velük azt, amit az uralkodó osztály akar.

A feudális erők elleni harc idején a polgárság egyik alapvető követelése volt a sajtószabadság, vagyis az, hogy a polgárság megírhatta, elmondhatta véleményét a feudális erőkkel szemben. Abban a pillanatban, amikor a polgárság győz, nincs szó teljes sajtószabadságról, hiszen az nem terjed ki a vele ellentétes dolgozói osztályokra. Ez így van ma is.

A dolgozói osztályok, és az őket képviselő kommunista pártok arra kényszerülnek, hogy saját média-eszközeiket teremtsék meg. Az Iszkra, a Pravda, a magyar Vörös Újság ennek a médiaigénynek történelmi példái. De e célt szolgálja A Szabadság is. A pártok lehetőségeiktől függően létrehozhatnak más média-eszközöket is. A Görög KP például saját televízióval, rádióval rendelkezik, amelyek ugyan nem vehetik fel a versenyt a nagy pénzügyi háttérrel rendelkező polgári médiával, de

hasznos segítséget adnak a párt szervezéséhez, politikájának megismertetéséhez.

AZ INTERNET KORÁBAN

Az Internet és a vezeték nélküli kommunikáció felfedezése lényegesen megváltoztatta a helyzetet. A tőkés erők a dolgozó tömegek kihasználásának, elnyomásának egyik leghatékonyabb eszközére tettek szert.

Mint minden eszköznek, az Internetnek és a vezeték nélküli kommunikációs eszközöknek is két oldaluk van. Nem csak a tőkésosztály használhatja a dolgozók ellen. Ezek az eszközök komoly lehetőséget jelentenek a dolgozói osztályok politikai és ideológia harcához.

Az egyik oldalon ezek az eszközök alapvetően átalakítják a társadalmon belüli kommunikációt, azaz az emberek közötti érintkezés formáit. **Az emberek több és más csatornákon érintkeznek, ami új lehetőséget teremt a dolgozói osztályok számára is.**

A másik oldalon az új technikai lehetőségek alternatív kommunikációs és információs lehetőségeket jelentenek. Olyan eszközöket, amelyeket a tőkés erők mellett mi is fel tudunk használni. Vannak foglalt területek. Ilyen az írott sajtó, a televízió, a rádió. A tőke ezeket a területeket már lefoglalta. Az Internet azonban rendkívüli módon fejlődik, új területekkel gazdagodik, ahova a kommunista pártok is betörhetnek.

A kérdés az, hogy megtanuljuk-e, és használjuk-e a technika új lehetőségeit az osztályharcban? Lenin már 1920-ban, a Baloldaliság, mint a kommunizmus gyermekbetegsége című munkájában azt írja, hogy **„egy hadsereg, amely nem tanulja meg használni a hadviselés minden lehetséges módszerét, amellyel az ellenség rendelkezik, vagy rendelkezhetik, buta, sőt bűnös úton cselekszik. A politikában ez még inkább igaz, mint a hadművészetben”.**

AZ INFORMÁCIÓS ÉS HÁLÓZATI TÁRSADALOM: KIÚT A TŐKÉS RENDSZER VÁLSÁGÁBÓL?

A mai tőkés erők a maguk érdekében értelmezik a társadalmi fejlődés vívmányait, és megkísérik elhiteni, hogy az információ, a hálózatok váltak a társadalmak szervező elemeivé. **Ezek szerint az ipari társadalmak helyébe az információs**

társadalom lép, amelyben az információ birtoklása, felhasználása, manipulálása válik a meghatározó politikai erővé, sőt társadalomformáló tényezővé.

Jan van Dijk, Manuel Castells és más mai polgári tudósok szerint ezek a technikák egyenesen új társadalmat teremtenek. Castells azt mondja: „a hálózati társadalom olyan társadalom, ahol a társadalmi struktúrák és tevékenységek az elektronikusan terjesztett információs hálózatok mentén szerveződnek. Vagyis, nem egyszerűen hálózatokról van szó, mint amilyenek korábban is voltak, hanem olyan társadalmi hálózatokról, melyek birtokolják, használják az információt és ennek érdekében mikroelektronikai bázisú technológiákat használnak”.

Teljes mértékben igaz, hogy az új kommunikáció számos új kérdést vet fel. A WiFi technológia, vagyis a vezeték nélküli Internet, nagy lehetőséget nyit arra, hogy nagyon sok embert egyszerre közös célra szervezzünk. Erre épülve jön létre az elektronikus kormányzás

(e-governing) lehetősége, amikor a polgár az Interneten juthat hozzá dokumentumokhoz. Ezen az úton teheti meg adóbevallását, és sok minden mást. Ennek továbbfejlesztett formája a mobilkormányzás, ahol a polgár már okostelefonjáról is elintézheti ügyeit. Az államügyek e fajta intézése sok következménnyel jár. Nem csak intézni könnyebb, de ellenőrizni is...

A másik, hogy az emberek elvben ezen az úton gyakrabban és könnyebben fejthetik ki ellenvéleményüket. A technika tényleg lehetőséget ad a demokrácia szélesebb gyakorlásához. A tőke ezt azonban csak olyan mértékig engedi, amíg érdekei engedik. Ne felejtjük el azt sem, hogy a korszerű média, az Internet a tőkés erők, az Egyesült Államok ellenőrzése alatt állnak.

Az információs, a hálózati társadalom polgári elméletének megvan a maga küldetése: elleplezni a tőke és a munka közötti alapvető ellentmondást, elhítenni az emberekkel, hogy a tőkés társadalom nyilvánvaló gondjait technikai eszközökkel lehet megoldani, s nincs szükség semmiféle osztályharcra, forradalomra. A modern tudomány ennek megteremti technikai hátterét. A rengeteg új telefon nem csupán az emberek jobb kiszolgálását szolgálja, hanem azt is, hogy lekösse őket, elvonja a figyelmüket.

Az információ és a hálózatok nem változtatják meg a tőkés társadalom alapvető jellegét, azaz a gyár továbbra is a tőkésé, és nem a dolgozóé. Az emberek között létrejövő hálózatok sok probléma megoldására alkalmasak, de nem oldják fel a tőkés és a dolgozó közötti alapvető ellentétet.

A jelenlegi tőkés elméleti szakemberek azt hangsúlyozzák, hogy a hálózat, mint szervezeti forma felváltja a hagyományos szervezeti formákat. Példának okáért nincs szükség pártokra, így kommunista pártra sem. Nincs szükség ideológiai kötődésekre, fegyelmezett pártra, semmire. A 2011. évi egyiptomi eseményeket ebben a szellemben interpretálták, kijelentve, hogy ez a Facebook-forradalom, vagyis olyan

KOVÁCS ISTVÁN AZ INTERNET LEHETŐSÉGEIRŐL BESZÉL A SZABÓ ERVIN AKADÉMIÁN

forradalom, melyet a Facebook közösségi oldalon szerveznek, és nem kellene hozzá kommunista pártok.

A valóság más. A forradalmak nem azért jönnek létre, mert közösségi oldalakon szervezik, hanem azért, mert ilyen társadalmi igény van. Az egyiptomi események valóságos mozgató erői az amerikai és izraeli tőkés erők, akik hasonló forgatókönyvek alapján lecserélik a korábbi vezetői garnitúrákat újakkal, amelyek jobban szolgálhatják az amerikai érdekeket.

AZ INFORMÁCIÓ KORA ÉS A MUNKÁSMOZGALOM

A számítógép korunk meghatározó eszköze. A kommunista és munkáspártok tanácskozásain ma már nem ritka, hogy nem papírból beszélnek, hanem a laptopról, notebookról olvassák fel a mondanivalót, sőt iPad 1-ről, iPad 2-ről. Húsz éve az anyagainkat írógépen gépelték, ma már az olyan szövegszerkesztők használata, mint a Word, alapvető jelenség. Mobiltelefonokat használunk, tudatosan vagy nem tudatosan, de pártcélokra is.

A kérdés nem az, hogy mi legyen a viszonyunk a modern technikához. Használni kell, ha élni akarunk! Valójában már használjuk is, de ezt tudatosabban kell tennünk.

Lehet azt mondani, hogy az írott pártsajtó, A Szabadság megoldja a problémákat. Nem így van! Az írott sajtó területe telített. Itt akkor sem tudnánk áttörést elérni, ha lenne pénzünk. Pénz nélkül pedig végképp nem lehetséges. A Szabadságban sok mindent korszerűsítettünk. A terjesztést a párt vállalta át. Ez olcsóbbá teszi a lapot, de nem változtatja meg a helyzetet.

A nyomtatott sajtó ideje lejáráófélben van. Magyarországon a Népszabadság napi példányszámra az egykori 600 ezerről 67 ezerre esett vissza. A Magyar Nemzet példányszámra 47 ezer, s ezen a kormányhoz való közelsége sem változtat. Az emberek a helyi, megyei lapokat és a bulvársajtót olvassák.

(Folytatjuk)

MERRE MEGY GÖRÖGORSZÁG?

ARATÓ ISTVÁN, A MUNKÁSPÁRT FŐVÁROSI ALELNÖKE GIORGOS MARINOSZ-SZAL

A Munkáspárt meghívására október 26-27-én látogatást tett Budapesten a Görög Kommunista Párt küldöttsége. Giorgos Marinosz, a Görög KP Politikai Bizottságának tagja és Eliseos Vagenasz, a Görög KP Központi Bizottságának tagja, a KB Külügyi Osztályának vezetője megbeszélést folytatott Thürmer

Gyulával, a Munkáspárt elnökével. Találkoztak az Elnökség tagjaival és a párt aktivistáival.

A tárgyalások megmutatták, hogy a Munkáspárt és a Görög KP azonosan értékeli az európai helyzetet. Mindkét párt úgy véli, hogy az európai kapitalizmus mély válságban van. E válság a tőkés

rendszer lényegéből fakad, éppen ezért a tőkés rendszer nem is képes e válságot megoldani. Hangsúlyozták, hogy az Európai Unió vezetőinek legutóbbi döntései a nagy bankokat segítik, nem jelentenek megoldást a néptömegek egyre elviselhetetlenebb szociális problémáira. A problémák, a szociális konfliktusok más európai országokra is kiterjedhetnek. A két párt vezetői kiemelték, hogy a dolgozó tömegek életét nem a kapitalizmus javítására tett reformok javíthatják meg alapvetően, hanem a kapitalizmus leváltása, az új közösségi társadalom megteremtése.

A Munkáspárt és a Görög KP megállapodott, hogy tovább építik kapcsolataikat, elősegítik a nőszervezetek és az ifjúsági szervezetek közötti kapcsolatokat, és együttműködnek a nemzetközi fórumokon.

(A Szabadság Giorgos Marinosz-szal készült interjút novemberben közöljük.)

GYILKOLT A TŐKÉS HATALOM

ALJAS PROVOKÁCIÓ AZ ATHÉNI TŰNTETÉSEKEN

Halálos áldozatot követeltek a megszorítások elleni tüntetések Görögországban. Egy 53 éves férfi, Dimitrisz Kotzaridisz, a PAME szakszervezet tagja behalt sérüléseibe, miután a tiltakozók összecsaptak „a hirtelen, a semmiből megjelent” fekete maszkos, csuklyás rendbontókkal.

Mi is történt?

A kommunista vezetésű PAME szakszervezet több tízezres tüntetése békésen folyt Athénban, a rohamrendőrök fegyelmetlenül kísérték a menetet. A görög Parlament épülete előtt, a rendőrség által biztosított területről azonban hirtelen Molotov-koktélok repültek a felvonulók közé, majd feketebe öltözött emberek rontottak rá a békés tüntetőkre. A rendőrök jó ideig tétlenül szemlélődtek, közömbösen figyelték, ahogy a szakszervezeti rendezőgárda próbál védekezni a fekete csuklyásokkal szemben. Ekkor kapott halálos sérülést Dimitrisz Kotzaridisz, és sebesült meg több mint 80 ember.

A rohamrendőrök csak akkor avatkoztak közbe, amikor a PAME aktivistái elkezdtek „elkapdosni” a feketeruhásokat: a karhatalom emberei könnygázzal, gumibotos attackkal szabadították ki a rendbontókat. Akik ezt követően „eltűntek”...

A hivatalos görög média a tüntetők közötti összecsapásokról írt, a kormányzat a tiltakozók erőszakosságáról beszélt.

Mi az igazság?

„A PAME, a kommunisták tekintélye nő, egyre többen emelik fel a hangjukat a magát szocialistának nevező kormány, a tőkés hatalom ellen” – mondta A Szabadságnak Giorgos Marinosz. A Görög Kommunista Párt Politikai Bizottságának tagja szerint a kormányzat ezért szervezett támadást a tiltakozókkal szemben. „Gyilkos, szándékos, áldozatokat követelő támadásról van szó. Egy központilag irányított, szervezett támadásról beszélünk, melyben fasiszta,

lumpen, focihuligánokat használtak fel, akiket felfegyvereztek a legkorszerűbb eszközökkel, amelyekkel csak a rendőrség rendelkezik. Megfélebbezhetetlen bizonyítékaink vannak arról, hogy áruhás rendőrök is részt vettek a támadásban. Fel akarták oszlatni a tüntetést, meg akarták félemlíteni a tömegeket” – számolt be az athéni eseményekről a görög kommunista vezető. Giorgos Marinosz hangsúlyozta: a provokációk ellenére is folytatják küzdelmüket, ezzel tartoznak Dimitrisz Kotzaridisz emlékének is.

A hatalomnak, provokátorainak nem sikerült megfélemlíteni a népet! ■

EURÓPAI SZOLIDARITÁS

CARMELO SUÁREZ, A PCPE FŐTITKÁRA

Összefogásra biztatta Európa kommunistáit Spanyolország Népeinek Kommunista Pártja (PCPE), amikor szolidaritási gyűlést, és nyilvános nagygyűlést is tartott Madridban.

Tiltakoztak az Európa-szerte tomboló antikommunista hisztéria ellen, amely előttük sem ismeretlen, hiszen jelenleg 13 tagjuk van kitéve különböző atrocitásoknak, 3 tagjuk pedig bíróság elé áll decemberben.

Aktivistáikat terrorizmussal vádolták, amely nemzetközi tiltakozást váltott ki ez év első felében. Elítélik a hazánkban érvényben levő törvényt a „kommunizmus bűneinek tagadásáról”, s szolidaritást vállalnak a szlovák és cseh elvtársainkkal is.

A párt rendezvényein több százan vettek részt, számos kommunista és munkáspárt üdvözlő levelét olvasták fel a világ minden tájáról, a Munkáspárt és a Görög Kommunista Párt aktivistái pedig személyesen is részt vettek a rendezvényen.

BALOLDALI FRONT: ELÉG AMERIKA URALMÁBÓL!

Nem kérünk Amerika politikájából! – mondta Ronald Reagan budapesti szobra előtt Nagy Judit, a líbiai agresszió áldozataira emlékezve. A Baloldali Front elnöke koszorút helyezett el a bűnösöket szimbolizáló szobor kezében.

A világ bőven kaphatott már izelítőt az Egyesült Államok politikájából, háborús agressziójából, üzleti megfontolású barátságából. Elég, ha csak az utóbbi évtized háborús agresszióiról ejtünk szót, melyekben minduntalan azt igyekeztek belesulykolni a köztudatba, hogy kizárólag az emberiség védelmében cselekedtek. Afganisztán, Irak és legutóbb Líbia példája lebegjen a szemünk előtt! Bár Magyarországon még nem lőnek, de az Egyesült Államok már nálunk is hangot adott „nemetszésének”.

Néhány napja az amerikai nagykövetség találkozott Orbán Viktorral, akinek „intőt adott”. A világ ura felemelte mutatóját, hogy fenyegetően megrázza, és azt sugallja felénk: ez így nem jó! De nem az Egyesült Államok

feladata meginteni Orbán Viktort, hanem csak és kizárólag a magyar népnek, mely a terheket viseli.

Nem kérünk Amerika politikájából, nem kérünk Orbán Viktor politikájából – mondta Nagy Judit – békét, biztonságot és egyenlő bánásmódot kérünk, ahol a közterheket egyenlő arányban viselik,

ahol a munkát megbecsülik, és kellően megfizetik. Ahol nem a nagyhatalmak gazdasági érdeke érvényesül, és ahol nem kívánják megváltoztatni az aktuális politika irányítói a nép emlékezetét. Ahol a magyar férfiakat nem viszik el idegen földre katonának, hogy kiszolgálják a NATO és az Európai Unió háborús politikáját.

A frontosok mellett a tüntetésen jelen voltak a Magyar Ifjúság Közösségi Szervezete képviselői is.

MEGHÍVÓ

November 5-én, szombaton, délelőtt 11 órától a Baloldali Front és a Magyar Ifjúság Közösségi Szervezete megemlékezést tart a Szabadság téren, a szovjet emlékműnél november 7-e alkalmából.

Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

HALÁLBA KERGETTÉK A BŰNÖSÖK

S. Éva az óbudai Amfiteátrum utcában lakott. Frankhitele után elárverezték feje fölül otthonát. Október 6-án rendőri kísérettel érkezett a végrehajtó. „Nagyon szeretlek, de már nem bírom ezt az igazságtalanságot. Bocsáss meg nekem!” – írta lányának, majd kivetette magát a kilencedik emeletről. 51 éves volt. A BKV-nál dolgozott, metrót vezetett. Emellett még két munkát vállalt, mégsem keresett annyit, hogy törleszteni tudja 2006-ban felvett 4,8 milliós tartozását, amit 2007-ben kiváltott egy svájci frank alapú 5,5 millió forintos hitellel, de a bank felmondta szerződést.

S. Évát múlt szerdán több százan kísérték utolsó útjára az óbudai temetőben. Néma tüntetés volt ez azon milliók mellett, akik azért vettek fel hitelt, hogy emberhez méltóan élhessenek. Azok mellett, akiket a magyar kapitalizmus a kilátástalanságba kényszerített.

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő: Fogarasi Zsuzsanna

Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; telefon: (1) 787-8621; telefax: (1) 780-8306 .

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél megrendelhető, havi 1000 forintért.